

Dz. U. 2019 poz. 694**USTAWA**

z dnia 4 kwietnia 2019 r.

**o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami
oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2019 r. poz. 648) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W toku postępowania mogą być przeprowadzane dowody w celu uzyskania informacji podatkowych objętych wnioskiem.”;

- 2) w art. 19:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu wymiany informacji podatkowych, może zawierać z właściwym organem państwa członkowskiego porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli właściwego organu państwa członkowskiego w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań w sprawie udzielenia informacji podatkowych, postępowań podatkowych i czynności kontrolnych.”;

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Upoważnieni przedstawiciele właściwego organu państwa członkowskiego obecni w toku postępowania w sprawie udzielenia informacji podatkowych, postępowania podatkowego lub w toku czynności kontrolnych mogą w ramach zawartego porozumienia:

- 1) zadawać pytania świadkowi oraz stronie w ramach przeprowadzanego dowodu z zeznań świadka lub przesłuchania strony,
- 2) przeglądać i utrzymywać dokumenty i inne dowody związane ze sprawą
– w zakresie, w jakim służy to wymianie informacji podatkowych.”;

- 3) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w art. 8–14 stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziałów 1, 2 i 5, rozdziału 6, z wyłączeniem art. 156 § 2 i 3, rozdziałów 8, 9, 11 i 14 oraz art. 143 ustawy – Ordynacja podatkowa.”;

- 4) w art. 24:

- a) w ust. 1:

– w pkt 1 w lit. h na końcu dodaje się przecinek i dodaje się lit. i oraz j w brzmieniu:

- „i) udział w prawach przysługujących osobie współuprawnionej z papieru wartościowego, umowy swapu, umowy ubezpieczenia lub umowy renty,
- j) rzeczywiste prawo własnościowe w truscie”;

– pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22) osobie z państwa trzeciego – rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będące rezydentem państwa trzeciego na podstawie przepisów prawa podatkowego tego państwa trzeciego, lub masę spadkową

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA oraz ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw.

po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa trzeciego; podmiot niemający rezydencji do celów podatkowych, z wyłączeniem trustu będącego pasywnym NFE, traktuje się jako rezydenta państwa, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;

- 23) osobie z państwa uczestniczącego – rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będący rezydentem państwa uczestniczącego na podstawie przepisów prawa podatkowego tego państwa uczestniczącego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa uczestniczącego; podmiot niemający rezydencji do celów podatkowych, z wyłączeniem trustu będącego pasywnym NFE, traktuje się jako rezydenta państwa, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;”;

– w pkt 25 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) inne niż Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła porozumienie stanowiące podstawę automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych,”;

– pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) podmiocie – rozumie się przez to osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub trust, a także umowę, w szczególności spółki cywilnej, na podstawie której strony, które ją zawarły, zamierzają wspólnie realizować określone w niej cele lub zadania;”;

– w pkt 31:

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) podmioty będące w całości własnością danego państwa lub jednostek wymienionych w lit. b,”;

– – w lit. e tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– podmiot ten jest w całości własnością innego podmiotu rządowego i jest kontrolowany bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotu kontrolowanego przez inny podmiot rządowy,”;

– w pkt 38 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) w przypadku trustu będącego instytucją finansową – udział w kapitale rozumiany jako udział posiadany przez osobę traktowaną jako założyciel lub beneficjent trustu lub inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną lub faktyczną kontrolę nad trustem; osoba raportowana będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka osoba raportowana posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio, w tym za pośrednictwem pełnomocnika, obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu;”;

– po pkt 45 dodaje się pkt 45a w brzmieniu:

„45a) truście (trust) – rozumie się przez to trust w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 24 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;”;

– pkt 46 otrzymuje brzmienie:

„46) umowie renty – rozumie się przez to:

- a) umowę, zgodnie z którą jedna ze stron zobowiązuje się względem drugiej do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej, lub
- b) umowę, którą uznaje się za umowę renty zgodnie z przepisami prawa lub praktyką państwa lub terytorium, w których umowa została zawarta, na mocy której strona tej umowy zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez określoną liczbę lat;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra listę państw uczestniczących, o których mowa w ust. 1 pkt 25 lit. b i c, i dokonuje jej bieżącej aktualizacji.”;

5) w art. 25 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Trust będący instytucją finansową jest rezydentem:

- 1) państwa uczestniczącego, w którym jest rezydentem do celów podatkowych – w przypadku gdy trust ten przekazuje do tego państwa informacje w zakresie określonym w art. 34 w odniesieniu do rachunków raportowanych prowadzonych przez trust;

- 2) państwa rezydencji co najmniej jednego z powierników tego trustu – w pozostałych przypadkach.”;
- 6) w art. 32:
- a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu będący raportującą instytucją finansową przekazuje informacje o rachunkach raportowanych tego trustu.”;
- b) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Za zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania uznaje się również podmiot inwestujący, który wyemitował certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa na okaziciela w formie dokumentu, pod warunkiem że:
- 1) nie wyemitował certyfikatów inwestycyjnych albo praw uczestnictwa na okaziciela w formie dokumentu po dniu 31 grudnia 2015 r.;
 - 2) umorzył wszystkie certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa na okaziciela w formie dokumentu po ich wykupieniu;
 - 3) stosował procedury należytej staranności i przekazywał wymagane informacje w odniesieniu do wszystkich certyfikatów inwestycyjnych albo praw uczestnictwa na okaziciela w formie dokumentu, w przypadku gdy są przedstawiane do wykupu w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności;
 - 4) certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa na okaziciela zostały umorzone lub poddane dematerializacji nie później niż przed dniem 1 stycznia 2018 r.”;
- 7) w art. 33:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Raportująca instytucja finansowa przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacje o rachunkach raportowanych za okres roku kalendarzowego, zwaną dalej „informacją o rachunkach raportowanych”, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego:
- 1) utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 2) za pomocą oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 60 i 534), którego adres jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku rachunków raportowanych znajdujących się w posiadaniu osób z państw lub terytoriów innych niż państwo członkowskie obowiązek przekazania informacji o rachunkach raportowanych obejmuje rachunki raportowane znajdujące się w roku kalendarzowym w posiadaniu osób wyłącznie z tych państw i terytoriów, które zostały zamieszczone na liście, o której mowa w ust. 5, dotyczącej obowiązku raportowania za ten rok.”;
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” listę:
- 1) państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c,
 - 2) państw i terytoriów, które podjęły działania w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b lub c
- objętych obowiązkiem raportowania za rok kalendarzowy poprzedzający rok ogłoszenia tej listy, uwzględniając konieczność wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73.”;

8) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Raportująca instytucja finansowa przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o rachunkach nieudokumentowanych za okres roku kalendarzowego, zwaną dalej „informacją o rachunkach nieudokumentowanych”, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego:

- 1) utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) za pomocą oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, którego adres jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

9) w art. 43 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Oświadczenia o rezydencji podatkowej są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń i zawierają klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

10) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Raportująca instytucja finansowa przyjmuje, że niebędący właścicielem beneficjent pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci nie jest osobą raportowaną, i nie traktuje rachunku finansowego posiadanego przez tego beneficjenta jako rachunku raportowanego, chyba że raportująca instytucja finansowa wie albo ma powody sądzić, że beneficjentem jest osoba raportowana.

2. Raportująca instytucja finansowa ma powody sądzić, że beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty jest osoba raportowana, jeżeli z informacji zgromadzonych przez raportującą instytucję finansową i związanych z beneficjentem wynika, że występują przesłanki określone w art. 50 ust. 2. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa jest obowiązana stosować procedury określone w art. 50.”;

11) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie posiada aktualnego adresu zamieszkania posiadacza, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana, w celu ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, wyszukać elektronicznie posiadane dane pod kątem ustalenia:

- 1) rezydencji posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 2) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania, w tym skrytki pocztowej, w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 3) numeru telefonu w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim i braku numeru telefonu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) stałych zleceń przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, innych niż dotyczących rachunku depozytowego;
- 5) pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 6) polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada w dokumentacji innego adresu posiadacza rachunku.”;

12) użyte w art. 50 w ust. 4 i 5 oraz w art. 52 w ust. 1 w pkt 2 i 3 wyrazy „pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „pkt 1–5”;

13) w art. 73 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli z porozumienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b lub c, lub oświadczenia złożonego przez państwo uczestniczące wynika, że informacje, o których mowa w ust. 1, nie są przekazywane, przepisu ust. 1 nie stosuje się.”;

14) w art. 74 uchyla się ust. 2;

15) w art. 82:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i w tym ustępie pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) grupie podmiotów – rozumie się przez to grupę kapitałową:

- a) dla której jest sporządzane skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z obowiązującymi tę grupę zasadami rachunkowości albo takie sprawozdanie byłoby sporządzane, gdyby udziały kapitałowe w co najmniej jednej jednostce wchodzącej w skład tej grupy były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym,
- b) w której skład wchodzi co najmniej dwie jednostki mające siedzibę lub zarząd w różnych państwach lub terytoriach albo w której skład wchodzi jednostka, która ma siedzibę lub zarząd w jednym państwie lub terytorium a prowadzi działalność przez zagraniczny zakład położony w innym państwie lub terytorium,
- c) której skonsolidowane przychody przekroczyły w poprzednim roku obrotowym kwotę progową określoną zgodnie z ust. 2 i 3;”

b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Kwota progowa skonsolidowanych przychodów wynosi:

- 1) 3 250 000 000 zł – w przypadku gdy grupa kapitałowa sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe w złotych;
- 2) 750 000 000 euro albo równowartość tej kwoty przeliczonej według:
 - a) zasad określonych przez państwo lub terytorium, w którym jednostka dominująca ma siedzibę lub zarząd – w przypadku grupy kapitałowej, której jednostka dominująca ma siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy – w przypadku gdy:
 - grupa kapitałowa, w której jednostka dominująca ma siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe w innej walucie niż złoty,
 - państwo lub terytorium, o których mowa w lit. a, nie określiło zasad przeliczania tej kwoty.

3. W przypadku gdy rok obrotowy obejmuje okres inny niż 12 miesięcy, kwotę progową skonsolidowanych przychodów określa się w wysokości 1/12 za każdy rozpoczęty miesiąc roku obrotowego.”;

16) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka dominująca wchodząca w skład grupy podmiotów, mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego, informację o grupie podmiotów:

- 1) utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) za pomocą oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, którego adres jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

17) w art. 84 w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej, w którym siedzibę, zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka, wymaga przekazania informacji o grupie podmiotów za ten sprawozdawczy rok obrotowy oraz zawarło kwalifikującą umowę między właściwymi organami, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego, albo ta jednostka przekazała informację o grupie podmiotów państwu lub terytorium spoza Unii Europejskiej, które jest stroną kwalifikującej umowy między właściwymi organami, oraz to państwo lub to terytorium jest obowiązane przekazać otrzymaną informację o grupie podmiotów Rzeczypospolitej Polskiej.”;

18) w art. 86:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego grupy podmiotów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane:

- 1) na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) za pomocą oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, którego adres jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

19) w art. 87 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dodatkowe informacje lub wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 3, sporządzane są w językach polskim i angielskim.”;

20) po art. 87 dodaje się art. 87a–87d w brzmieniu:

„Art. 87a. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę wykonywania przez jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów obowiązków określonych w niniejszym dziale.

2. W sprawach dotyczących przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, rozdziału 2, rozdziału 3, z wyłączeniem art. 133 i art. 133a, rozdziału 3a, rozdziału 4, z wyłączeniem art. 139, rozdziałów 5, 6, 9–11, 14, 16, 22 i 23 oraz działu VI, z wyłączeniem art. 281, art. 282a i art. 292, ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 87b. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów może skorygować uprzednio złożone informacje o grupie podmiotów lub powiadomienie, o którym mowa w art. 86 ust. 1.

2. Uprawnienie do skorygowania informacji o grupie podmiotów i powiadomienia, o którym mowa w art. 86 ust. 1:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania kontroli, o której mowa w art. 87a, w zakresie objętym tą kontrolą;
- 2) przysługuje nadal po zakończeniu tej kontroli.

3. Korekta informacji o grupie podmiotów lub powiadomienia, o którym mowa w art. 86 ust. 1, złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych. Szef Krajowej Administracji Skarbowej za wiadomia składającego korektę o jej bezskuteczności.

Art. 87c. 1. W przypadku wystąpienia uchybień lub nieprawidłowości, których wyjaśnienie nie wymaga przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 87a, jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która złożyła informację o grupie podmiotów lub powiadomienie, o którym mowa w art. 86 ust. 1, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej jest obowiązana do udzielenia informacji niezbędnych do ich wyjaśnienia.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres żądanych informacji oraz termin ich przekazania, nie krótszy niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania żądania.

Art. 87d. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o którym mowa w dziale III rozdziale 9a ustawy – Ordynacja podatkowa, obejmuje również upoważnienie do podpisywania informacji o grupie podmiotów i powiadomień, o których mowa w art. 86 ust. 1.”;

21) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów w rozumieniu art. 82 ust. 1 pkt 5, która nie dopełnia obowiązku:

- 1) przekazania informacji o grupie podmiotów, o którym mowa w art. 83 ust. 1, art. 84 lub art. 85,
- 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 86 ust. 1

– lub przekazuje taką informację lub takie powiadomienie niepełne lub niezgodne z posiadanymi danymi, podlega karze pieniężnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14b po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. W przypadku gdy przedstawiony we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe obejmuje transakcję, zespół transakcji lub inne zdarzenia:

- 1) z udziałem osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej:
 - a) które mają miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - b) które prowadzą działalność gospodarczą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem zagranicznego zakładu, a transakcja, zespół transakcji lub inne zdarzenia stanowią część lub całość działalności gospodarczej zagranicznego zakładu, lub
 - c) będących stronami transakcji, zespołu transakcji lub uczestnikami zdarzenia mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w więcej niż jednym państwie lub terytorium, lub

- 2) mające skutki transgraniczne

– składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej jest obowiązany również do wskazania odpowiednio państwa lub terytorium miejsca zamieszkania tej osoby fizycznej, danych identyfikujących tę osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w tym państwa lub terytorium ich siedziby, zarządu lub położenia tego zagranicznego zakładu, lub państwa lub terytorium, w których te skutki transgraniczne wystąpiły lub mogą wystąpić.

§ 3b. Obowiązek, o którym mowa w § 3a, nie obejmuje wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej:

- 1) dotyczących wyłącznie indywidualnej sprawy osoby fizycznej;
- 2) w zakresie podatku akcyzowego oraz podatku od towarów i usług.”;

- 2) w art. 14g § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej niespełniający wymogów określonych w art. 14b § 3 lub 3a lub innych wymogów określonych przepisami prawa pozostawia się bez rozpatrzenia.”;

- 3) po art. 14na dodaje się art. 14nb w brzmieniu:

„Art. 14nb. W przypadku, o którym mowa w art. 14b § 3a, przepisy art. 14k–14n stosuje się do transakcji, zespołu transakcji lub innego zdarzenia w zakresie, w jakim we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 14b § 3a zostały wskazane państwa, terytoria i dane, o których mowa w tym przepisie.”;

- 4) w art. 82:

- a) uchyla się § 2,
- b) uchyla się § 2c,
- c) uchyla się § 7 i 8;

- 5) w art. 296 w § 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 82 § 2,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1958, 2192, 2193, 2227 i 2354) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 80c dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

- 2) w art. 80d dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039, 1075, 1499, 1540, 1544, 1629, 1693, 2126, 2193, 2244 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 492.

Art. 4. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. z 2017 r. poz. 1858) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 2 wyrazy „2014–2016” zastępuje się wyrazami „2014–2019”;
- 2) w art. 19 w ust. 5 dodaje się zdania drugie do czwartego w brzmieniu:
„Oświadczenia te są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń i zawierają klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń uważa się za spełniony także w przypadku oświadczeń o odpowiedzialności za składanie fałszywych oświadczeń składanych na formularzach W-8 i W-9, o których mowa w Umowie FATCA oraz załączniku I do tej umowy.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1499) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przekazywanie informacji, o których mowa w art. 119zp § 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczących rachunków lokaty terminowej podmiotu kwalifikowanego rozpoczyna się nie później niż z dniem:
 - 1) 1 lipca 2019 r. – w przypadku banków w rozumieniu art. 119zg pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, z wyjątkiem banków spółdzielczych;
 - 2) 1 stycznia 2020 r. – w przypadku banków spółdzielczych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „1 lipca 2019 r.” zastępuje się wyrazami „1 maja 2019 r.”;
- 2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:
„Art. 16a. Do dnia 31 grudnia 2019 r. przy ustalaniu opłaty, o której mowa w art. 119zo § 10 ustawy zmienianej w art. 1, nie uwzględnia się rachunków lokaty terminowej podmiotu kwalifikowanego.”;
- 3) w art. 19:
 - a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) art. 1 pkt 1 lit. b w zakresie art. 119zg pkt 5 lit. b, pkt 6 lit. a, art. 12 oraz art. 16a, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2019 r.”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 1 pkt 6 lit. b oraz c w zakresie art. 119zr § 3 pkt 7 i 8, pkt 7 oraz pkt 9 lit. b w zakresie art. 119zv § 4b–4d, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.”.

Art. 6. 1. W przypadku prowadzenia na dzień wejścia w życie niniejszej ustawy nowego rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 15 ustawy zmienianej w art. 1, otwartego w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 30 kwietnia 2017 r., raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1 jest obowiązana wystąpić, w terminie do dnia 16 września 2019 r., do posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1, z żądaniem złożenia oświadczenia o rezydencji podatkowej, o którym mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1:

- 1) w brzmieniu dotychczasowym – w przypadku oświadczeń składanych przed dniem 1 września 2019 r.,
- 2) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w przypadku oświadczeń składanych po dniu 31 sierpnia 2019 r. – zawierającego dane aktualne na dzień otwarcia tego rachunku.

2. W przypadku nieuzyskania oświadczenia o rezydencji podatkowej na podstawie ust. 1 raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1 w celu uzyskania tego oświadczenia kontynuuje rzeczywiste działania zmierzające do nawiązania kontaktu z posiadaczem rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1, w formie pisemnej, telefonicznie, osobiście lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Do dnia uzyskania oświadczenia na podstawie ust. 1 lub 2 raportująca instytucja finansowa traktuje posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1 lub osobę kontrolującą w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 20 ustawy zmienianej w art. 1 jako rezydenta do celów podatkowych zgodnie z dotychczasową identyfikacją dokonaną na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1.

4. Do oświadczenia złożonego na podstawie ust. 1 przepisy działu III rozdziału 4 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. W przypadku gdy identyfikacja posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1 została dokonana na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1 jest obowiązana do ponownego ustalenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r., rezydencji do celów podatkowych tego posiadacza w państwie uczestniczącym w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1 lub państwie trzecim w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, w oparciu o wyszukanie elektroniczne posiadanych danych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1 dokonała przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wyszukania elektronicznego posiadanych danych z uwzględnieniem przesłanki rezydencji posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1 lub potwierdziła rezydencję podatkową tego posiadacza na podstawie oświadczenia o rezydencji podatkowej, o którym mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1 przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej za okres roku kalendarzowego:

- 1) informację o rachunkach raportowanych:
 - a) zidentyfikowanych na podstawie art. 6 ust. 1, chyba że w wyniku ponownej identyfikacji posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1 na podstawie art. 6 ust. 1 jego rezydencja do celów podatkowych nie uległa zmianie i nie ustalono nieznanej dotychczas rezydencji podatkowej,
 - b) zidentyfikowanych na podstawie art. 7 ust. 1, chyba że w wyniku ponownej identyfikacji posiadacza rachunku w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej w art. 1 dokonanej na podstawie art. 7 ust. 1 rezydencja do celów podatkowych tego posiadacza nie uległa zmianie i nie ustalono nieznanej dotychczas rezydencji podatkowej,
 - c) w przypadku gdy podmiot inwestujący regulowany przepisami ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244) utracił status zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z art. 32 ust. 7 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i nie przekazał za rok 2016 lub 2017 informacji o rachunkach raportowanych, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym;

- 2) informację o rachunkach niezidentyfikowanych na podstawie art. 6 ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane:

- 1) na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) za pomocą oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 60 i 534), którego adres jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 – przepisy art. 34, art. 99 ust. 2 i 3 oraz art. 99a ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) pkt 2 – przepis art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1

– stosuje się odpowiednio.

Art. 9. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje właściwemu organowi państwa uczestniczącego w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2020 r., informacje o rachunkach raportowanych posiadanych przez rezydentów tego państwa, uzyskane na podstawie art. 8.

2. Przepisy art. 75 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. Do przekazywania informacji o rachunkach raportowanych za lata 2018 i 2019 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Listę państw i terytoriów objętych obowiązkiem raportowania, o której mowa w art. 33 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2018, minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu.

3. W przypadku przekazania informacji o rachunkach raportowanych za rok 2018 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informację o rachunkach raportowanych za rok 2018 obejmującą rachunki posiadane przez osoby z państw i terytoriów objętych obowiązkiem raportowania za ten rok, zamieszczonych na liście, o której mowa w art. 33 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, z wyjątkiem informacji o tych rachunkach, które zostały objęte informacją o rachunkach raportowanych za rok 2018 złożoną zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 11. Przepis art. 82 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 12. Przepis art. 84 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2016 r.

Art. 13. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o którym mowa w przepisach działu III rozdziału 9a ustawy zmienianej w art. 2, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obejmuje również upoważnienie do podpisywania informacji o grupie podmiotów w rozumieniu art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i powiadomień, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Brak informacji o amerykańskim NIP w informacji, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 4, przekazanej za rok 2017, nie stanowi podstawy do uznania tej informacji za nieprawidłową.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 10 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2019 r.;
- 3) art. 1 pkt 9 i art. 4 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2019 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*